

In het teken van de sport.

Heeft u het ook zo bere druk met alles of niets. De niets ruimte is te gebruiken om de drukke ruimte te ontlasten. Een niets voor rustpunten dat lijkt wel iets. Lang geleden, wat is lang, had ik een gewoonte om onoverzichtelijke zaken, of gebeurtenissen te voorzien van drie hoofdzaken, hoofdpunten.

De afgelopen dagen voelden wat hectisch aan en na het aflopen, afwerken van al dat hectisch gedoe gelukte het om uit die hectiek drie kernpunten te onderstrepen en belangrijk te vinden de drie punten niet voor mijzelf maar voor breder lezersvolk mee te geven, zo u dat wilt.

Als eerste belangrijk evenement mocht ik door niet aflatende aandacht en zorg van Tirza van Rijn, van de Christelijke gymnastiek vereniging S.O.S te Voorburg, een bezoek brengen aan het hoofdkantoor van de Koninklijke Nederlandse Gymnastiek Unie te Beekbergen. Daar is tevens een behoorlijke ruimte ingedeeld als museum; 'Turnen door de jaren heen.'

Dit museum, waar Tirza van Rijn en ikzelf rond geleid werden door de heer en mevrouw Hoeve, de grondleggers van het museum.

In mijn jonge jaren, voor het 25 ste jaar, ben ik zeer, misschien wel te, intensief bezig geweest met de turnsport. Nu na 65 jaar werd ik geconfronteerd met geschiedenis dat eens mijn grote liefde had en waar ik mijn echte grote liefde bij leerde kennen.

Mij sprak deze ervaring hard aan en besepte ik dat ieder tijdvak, zelfs kleine tijdvakken van enkele decennia, zijn eigen beeldvorming heeft en daardoor steeds meer waarde gaat inhouden. Dank u wel echtpaar Hoeve en Tirza het bezoek was raak en aan te bevelen voor een ieder, zeker voor sport mensen. De K.N.G.U. is de oudste sportbond in Nederlanden vele sporten zijn uit de gymnastiek wereld voort gekomen.

Er zal op korte termijn een extra Non Solus over dit groots sport gebeuren verschijnen.

Een tweede sport gebeurtenis, die mij bijzonder raakte, niet voor de eerste keer, het was de veertiende keer op rij, dat ik zo dicht betrokken was bij de deelname van één onzer kinderen met hun dochter aan de 84 ste Sneekweek.2019

Goed beschouwd zien we dat in de provincies om Holland heen grootse dingen tot stand komen door feilloze organisatie en de wil , het provincie gebonden willen zijn der provincialen.

De Sneekweek laat, zoals bij KNGU, de Gymnaestrada zien en gelukkig nog vele sport verenigingen in den lande, de sport door ons zelf als

meetlat aangelegd kan worde voor de meting der eigen prestatie en het element spel en ontspanning hoog houden.
Ook bij de Sneekweek is de beeldvorming, vergeleken met 65 jaar terug veranderd. Maar is de Sneekweek gebleven, voor de vierentachtigste keer. Houden zo Friezen en niet Friese deelnemers.
Wat is zeilen toch een ongeëvenaarde sport door de vroegere beurtschippers ons aangereikt.

Ik had een droom, ik droom veel, vaak, blij, angstig, serieus en ernstig, vaak lang en meestal betrekking op wat ik lang, of kortbij heb meegemaakt..
In mijn droom lag ik te slapen en werd gewekt door mijn moeder. Hoe ze er uit zag weet ik niet ik hoorde haar maar zag haar niet. Zij wekte mij als eerste van de zes kinderen, dat was altijd zo.
Kom Nico je moet naar school, maar eerst nog wat helpen, wat ik ook altijd graag deed.
Zij maakte een boterham klaar met radijsjes in plakjes er op.
Ik mocht mij wassen in de keuken bij de kraan met een nat gemaakt washandje. Morgen mag je weer in de teil, zei ze. Ze was altijd heel bezorgd om mij.
Ik was de middelste van haar zes kinderen, maar een beetje ziekelijk. Dat had mijn opoe ook. Het zat dus in mijn bloed, wat ik niet snapte.
Morgen, was zaterdag, en dan gingen wij om de beurt in de teil die in de winter voor de kachel stond. De kleinste van de zes ging eerst in de teil met het eerste water, niet te veel. Dan ging de tweede met een beetje water er bij en zo ging dat door.
Meest werd door je vader onder de keukenkraan met groene zeep en koud water je haar gewassen. Daar bij was het ook goed tegen de hoofdluis, die wij ondanks de groen zeep toch wel hadden.
Boterham was achter de nog kleine kiezen, nog steeds in mijn droom en toen moest ik aardappelen schillen en naar school.
De school heb ik niet gehaald want toen werd ik echt wakker.
Overdenkend dacht ik dat mijn droom geboren was bij het nieuw uitgekomen klimaatrapport van het I.P.C.C Intergouvermentale Panel voor Klimaat Verandering.
Dus wereldleiders we gaan terug in de tijd van mijn moeder, behalve ik, ik doe niet mee. Ik hoop dat de jongens en meisjes in Wageningen en andere universiteiten het gaan oplossen. Terug is Gods onmogelijk.

